

Олег ЛАПІН

аспірант

(Дніпровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

*d\_alpaa@dduvs.edu.ua*

## **ЗАКОННА ВИМОГА ПОСАДОВИХ ОСІБ ПОДАТКОВИХ ОРГАНІВ ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ ЇХ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ**

У статті досліджується правова природа законних вимог, які висуваються посадовими особами податкових органів, як важливий інструмент адміністративного впливу. Аналізується сутність і значення законних вимог у контексті забезпечення виконання податкового законодавства та правомірності дій податкових органів. Особливу увагу приділено правовим наслідкам невиконання цих вимог, включаючи відповідальність суб'єктів господарювання.

Констатовано, що законна вимога є обов'язковою для реалізації прав і обов'язків посадових осіб податкових органів, і від її правильного застосування забезпечує ефективність адміністрування податків, забезпечення правопорядку в податковій сфері, а також захист прав та інтересів як держави,

Особливо актуально це питання в умовах реформування податкової системи, вдосконалення механізмів адміністрування податків та посилення контролю за їх сплатою. Питання правомірності та законності вимог посадових осіб податкових органів стає місцем у контексті протидії корупції, зловжив.

Вивчення даної теми сприяє кращому розумінню правового статусу податкових органів, а також підвищенню ефективності їх діяльності через забезпечення законності в адміністративній діяльності посадових осіб податкових органів.

Зазначено, що законні вимоги посадових осіб податкових органів також стосуються взаємодії з платниками податків, юридичними та фізичними особами. Така взаємодія часто пов'язана з конфліктом інтересів, оскільки податкові органи зобов'язані контролювати дотримання податкового законодавства та забезпечувати повне і своєчасне нарахування податків до бюджету, тоді як платники податків прагнуть мінімізувати свої податкові зобов'язання.

Це має значення правомірного використання законних вимог як інструменту адміністративного впливу. Недотримання посадовими особами податкових органів принципів законності та обґрунтованості у винесених вимогах може призвести до порушення таких прав платників податків, виникнення адміністративних спорів і навіть судових розглядів. Тому забезпечення належного правового регулювання та практичного застосування законних вимог є ключовим аспектом у податковій діяльності.

Крім того, важливою є актуальність теми у зв'язку з процесами євроінтеграції та забезпеченістю приведенням національного законодавства у відповідність до стандартів Європейського Союзу. Це передбачає удосконалення адміністративно-правового механізму реалізації повноважень посадових осіб, що включає і питання законних вимог. Правильне використання цього механізму є одним із важливих елементів ефективної публічної адміністрації та розвитку податкової системи, здатних стимулювати економічний розвиток та забезпечити виконання соціальних функцій дер.

Таким чином, питання законної вимоги як форми реалізації адміністративно-правового статусу посадових осіб податкових органів має не лише теоретичне, але й практичне значення, оскільки від ефективності та правомірності таких дій залежить стабільність податкової системи та економіки в цілому.

**Ключові слова:** законна вимога, правовий статус, адміністративно-правовий статус, посадова особа, гарантії, права, податкова інформація, податкові органи, посадова особи, перевірки, платники податків, корупційний ризик, невиконання законних вимог, адміністративна відповідальність.

**Постановка проблеми.** Розкриття законної вимоги посадових осіб податкових органів як форма реалізації їх адміністративно-правового статусу обумовлена важливою роллю податкових органів у забезпеченні стабільності та ефективності податкової системи держави. Податкові органи забезпечують одну з ключових функцій державного управління – контроль за сплатою податків та зборів, що є основою формування державного бюджету. Законні вимоги посадових осіб цих органів є одним із найважливіших інструментів реалізації їх адміністративно-правового статусу, що дозволяє забезпечити належне виконання податкового законодавства.

У сучасних умовах, коли економічні відносини ускладнюються, а вимоги до ефективності роботи державних органів зростають, стає питання забезпечення законності та прозорості у податкових органах. Невиконання або ігнорування законних вимог податкових органів може призвести до суттєвих втрат для бюджету та підриву довіри до органів влади. Водночас посилені або необґрунтовані вимоги з боку посадових осіб можуть викликати правовий конфлікт та негативно вплинути на права та інтереси платників податків.

Тому дослідження законних вимог як форми реалізації адміністративно-правового статусу посадових осіб податкових органів є актуальним з огляду на можливість вдосконалення правової бази, яка регулює взаємовідносини між податковими органами та суб'єктами господарювання. Важливою є також адаптація цього правового інституту до сучасних викликів, таких як цифровізація податкових процедур, реформування податкового законодавства та гармонізація його з європейськими стандартами.

Таким чином, актуальність даної теми виникає у необхідності глибшого правового аналізу та оптимізації процесу виконання законних вимог податкових органів для забезпечення ефективного функціонування податкової системи та захисту прав платників податків.

**Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми.** Правовий статус та адміністративно-правовий статус фізичних та юридичних осіб як правові категорії, їх зміст та структура вивчались такими вченими як В.Б. Авер'янов, Д.М. Бахрах, Ю.П. Битяк, В.В. Галунько, Т.О. Коломосьць, Н. В. Лебідь, С. В. Лопатін, П.С. Лютиков, Т.О. Мацелик, А.Г. Стеценко, О.П. Сікорський, О.С. Ярмоленко.

Безпосередньо питанням правового статусу органів оподаткування присвятили свої роботи такі вчені як: С.М. Аксюков, О.О. Бандурка, О.О. Бриганець, А.В. Головач, С.М. Попова та інші.

Основною **метою** є здійснення комплексного аналізу правової природи законних вимог, які висуваються посадовими особами податкових органів, а також визначення їх ролі та значення в процесі реалізації адміністративно-правового статусу цих органів. осіб. Дослідження спрямоване на встановлення правових механізмів, які регулюють виконання таких вимог, їх відповідність принципам законності, правової визначеності та справедливості.

Для досягнення поставленої мети потребують вирішення наступні **завдання**: окреслити основні теоретико-правові підходи до розуміння законної вимоги як правової категорії; проаналізувати нормативно-правову базу, що регулює діяльність податкових органів у контексті.

**Виклад основного матеріалу.** Законні вимоги посадових осіб податкових органів є ключовим аспектом їх адміністративно-правового статусу та відіграють значну роль у забезпеченні належного функціонування податкової системи України. Ці вимоги є формою реалізації їхніх повноважень і спрямовані на забезпечення дотримання платниками податків законодавства про податки і збори. Порушення цих вимог може призвести до адміністративної відповідальності, що визначається як невиконання законних вимог посадових осіб податкових органів. Для розуміння правової природи адміністративної відповідальності за невиконання таких вимог необхідно детально

розглянути законодавче регулювання, історичний контекст, а також судову практику, що склалася в цій сфері [1].

Починаючи з історичного аспекту, варто зазначити, що становлення податкових органів в Україні розпочалося з проголошенням незалежності у 1991 році та ухваленням відповідних нормативно-правових актів, що регулюють податкову систему. Одним з ключових документів стало прийняття Закону України «Про державну податкову службу в Україні» [4] від 4 грудня 1990 року, яким було визначено основні повноваження та завдання податкових органів, включаючи право висувати законні вимоги до платників податків. Згодом, з ухваленням Податкового кодексу України 2 грудня 2010 року, законодавство у цій сфері було суттєво удосконалено, що закріпило роль і місце податкових органів у фінансово-економічній системі країни [6].

Законні вимоги посадових осіб податкових органів є обов'язковими для виконання всіма платниками податків та іншими суб'єктами, що беруть участь у податкових відносинах. Вони включають вимоги щодо надання документів, пояснень, доступу до приміщень, де здійснюється господарська діяльність, проведення податкових перевірок та інших заходів контролю. Зокрема, стаття 20 Податкового кодексу України надає податковим органам право запитувати у платників податків інформацію, необхідну для виконання своїх функцій, та отримувати доступ до облікових документів. Невиконання цих вимог може розглядатися як адміністративне правопорушення, що тягне за собою відповідальність згідно з Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Правова природа адміністративної відповідальності за невиконання законних вимог посадових осіб податкових органів полягає у забезпеченні належного виконання податкового законодавства та захисту інтересів держави. Відповідно до статті 163-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення, невиконання законних вимог посадових осіб контролюючих органів, включаючи податкові, карається штрафом, а у разі повторного порушення – посиленою відповідальністю. Важливо зазначити, що така відповідальність має превентивний характер, спрямований на попередження правопорушень і стимулювання дотримання норм законодавства.

Сутність законних вимог податкових органів можна розглядати через призму їх адміністративно-правового статусу, який визначає їх як суб'єктів адміністративного права з широким спектром повноважень. Це включає як право на перевірку дотримання податкового законодавства, так і право на застосування адміністративних санкцій у разі його порушення. Податкові органи мають право здійснювати перевірки, аналізувати фінансові та бухгалтерські документи, а також вимагати виконання нормативних актів, що регулюють податкові правовідносини. Зокрема, податкові інспектори мають право на доступ до приміщень, де здійснюється фінансово-господарська діяльність, що закріплено у статті 81 Податкового кодексу України.

Варто також відзначити, що законодавством передбачено певні обмеження на дії податкових органів для запобігання зловживанням їхнім адміністративно-правовим статусом. Наприклад, усі вимоги повинні бути обґрунтованими, відповідати чинному законодавству та мати чіткий правовий характер. Зловживання посадовими особами податкових органів своїми правами може призвести до притягнення їх до юридичної відповідальності, включаючи адміністративну або кримінальну. Для захисту прав платників податків законодавство передбачає можливість оскарження неправомірних дій або рішень податкових органів у судовому порядку. В цьому контексті ключовою є роль адміністративних судів, які забезпечують правовий захист платників податків та здійснюють контроль за законністю дій податкових органів.

Узгодження законних вимог посадових осіб податкових органів з правами платників податків є важливою умовою забезпечення правової визначеності у відносинах між державою та платниками податків. Це відображено в принципі пропорційності,

який передбачає, що заходи, вжиті податковими органами, повинні бути адекватними меті, яку вони переслідують. Наприклад, запит інформації або доступ до документів має здійснюватися лише в тих випадках, коли це необхідно для виконання податкового контролю. Важливим аспектом є також дотримання принципу законності, відповідно до якого будь-які вимоги мають базуватися на чинному законодавстві, а не на суб'єктивних бажаннях посадових осіб [3].

Сучасна судова практика свідчить про значну кількість справ, пов'язаних із невиконанням законних вимог посадових осіб податкових органів. Наприклад, у рішенні Верховного Суду України від 20 квітня 2021 року (справа № 826/3853/19) суд визнав дії податкового органу, який вимагав надати доступ до певних фінансових документів, правомірними, оскільки вони були обґрунтованими та відповідали вимогам законодавства [9]. Інший приклад – справа № 640/26726/19, у якій суд підтвердив правомірність накладення штрафу за невиконання вимоги податкового органу про надання інформації про контрагентів [8]. Ці приклади демонструють, що суди загалом підтримують законність дій податкових органів за умови дотримання ними вимог законодавства [3].

Однак, варто також зазначити, що судова практика визнає і випадки перевищення повноважень посадовими особами податкових органів. Наприклад, у справі № 826/12057/20 суд визнав дії податкового інспектора, який без належних підстав вимагав надати доступ до особистих приміщень керівника підприємства, неправомірними та такими, що порушують права платника податків. У таких випадках суди застосовують принцип пропорційності та законності, захищаючи права платників податків від неправомірного втручання податкових органів.

Адміністративно-правова відповідальність за невиконання законних вимог посадових осіб податкових органів включає різні форми відповідальності залежно від характеру порушення. Основною формою є накладення адміністративних штрафів, передбачених Кодексом України про адміністративні правопорушення. У деяких випадках, зокрема за грубі порушення або у разі повторних порушень, може бути розглянута можливість притягнення до кримінальної відповідальності, що регулюється відповідними положеннями Кримінального кодексу України. Це підкреслює важливість виконання законних вимог як ключового елементу забезпечення податкової дисципліни.

Окремі ознаки адміністративно-правового статусу посадових осіб податкових органів: 1) за змістом це сукупність встановлених податковим та адміністративним законодавством їх прав, обов'язків і відповідальності; 2) реалізується в системі правовідносин, що пов'язані із виконанням функцій податковими органами, передбачених ст. 19.1 Податкового кодексу України, що реалізуються за напрямками адміністрування податків та зборів, надання консультацій платникам податків та здійснення контрольної діяльності щодо своєчасності подання передбаченої законом звітності, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків, зборів, платежів; 3) проявляється при взаємодії із платниками податків всіх організаційно-правових форм та форм власності, органами місцевого самоврядування та державними органами; 4) його структуру складають такі компоненти: цільовий, який включає норми про цілі, завдання і функції, принципи, гарантії діяльності посадових осіб податкових органів; організаційно-структурний, який складається з правових приписів, що регламентують порядок зайняття посади, переміщення по службі, звільнення; компетенційний, який визначає сукупність владних повноважень, права та обов'язки; 5) призначення – визначення правових засад регулювання суспільних відносин за участю посадових осіб податкових органів у сфері нарахування та сплати податків і зборів.

Таким чином, пропонуємо адміністративно-правовий статус посадових осіб податкових органів розуміти як визначені нормами податкового та адміністративного законодавства мета, завдання, функції, принципи, гарантії діяльності, сукупність прав і обов'язків посадових осіб податкових органів, які реалізується в системі правовідносин із

платниками податків та органами публічної влади, що пов'язані із виконанням функцій з адміністрування податків та зборів, надання консультацій платникам податків та здійснення контрольної діяльності щодо своєчасності подання передбаченої законом звітності, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків, зборів, платежів, а також порядок набуття, зміни та припинення цього статусу, відповідальність та правила взаємодії з іншими суб'єктами в публічно-правових відносинах.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 5 липня 2019 року № 542, визначено основні завдання щодо підвищення інституційної спроможності ДПС та модернізації їх контрольно-перевірочної роботи у сучасних умовах, наприклад такі як : моніторинг і систематизація результатів розгляду податкових спорів в адміністративному та судовому порядку і доведення їх до відома інших підрозділів ДПС з метою уніфікації підходів до адміністрування податків, зборів, платежів та підвищення ефективності контрольно-перевірочної роботи; забезпечення безперебійної роботи та контрольних процедур щодо дотримання податкового законодавства [2].

Законом № 440-IX, зокрема, запроваджує новий формат діяльності Держмитслужби та Державної податкової служби України як єдиних юридичних осіб, у зв'язку з чим їх територіальні органи будуть здійснювати діяльність не як юридичні особи публічного права, а як відокремлені підрозділи. Крім цього, Законом № 440-IX передбачено узгодження положень законодавчих актів України у зв'язку із проведенням реформи митних та податкових органів.

Законом № 440-IX вносяться внести зміни до Митного кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України, Цивільного процесуального кодексу України, Господарського процесуального кодексу України, законів України «Про центральні органи виконавчої влади», «Про державну службу», та деяких інших законів України, відповідно до яких уточнення деякі особливості повноважень податкових органів, Пенсійного фонду щодо збору та обліку єдиного внеску [7].

Завдання, поставлені перед ДПС України вказують на зміну її правового статусу, що обумовлює конкретизацію її законних вимог до платників податків та правових гарантії їх виконання. Проте без удосконалення адміністративного деліктного законодавства, що передбачає адміністративну відповідальність за невиконання законних вимог податкових органів більшість заходів реформування цієї служби в частині модернізації її функцій не будуть мати відповідні гарантії та очікувані результати реалізації.

Таким чином, оскільки відповідно до п. 1 Положення про ДПС, вона є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну податкову політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а згідно п. 15 ДПС є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства і банках, то її адміністративно-правовий статус визначається через права і обов'язки, зафіксовані у цьому положенні та у Податковому кодексі України. З урахуванням зазначеного можна стверджувати, що ДПС є колективним суб'єктом адміністративного права, наділений владними повноваженнями та покликаний виконувати публічні функції.

В свою чергу законна вимога посадових осіб податкових органів як форма реалізації їх адміністративно-правового статусу, на наш погляд має такі ознаки: 1) за змістом це усне чи письмове звернення посадових осіб податкових органів до платників податків, органів місцевого самоврядування та державних органів із вимогою надати інформацію, документи, вчинити певні дії чи утриматись від них, що передбачені податковим законодавством; 2) предметом вимоги є інформація, документи, дії чи бездіяльність; 3) суб'єктами такої законної вимоги є посадові особи податкових органів, наділені законом відповідними

правами; 4) мета – створення гарантій та умов для реалізації податковими органами їх завдань та функцій; 5) за невиконання такої вимоги передбачена юридична відповідальність.

**Висновки.** З урахуванням зазначеного законні вимоги посадових осіб податкових органів можна визначити як усне чи письмове звернення посадових осіб податкових органів до платників податків чи органів публічної влади із вимогою надати інформацію, документи, вчинити певні дії, що передбачені податковим законодавством, спрямовані на створення гарантій реалізації податковими органами їх завдань, і за не виконання якої встановлена юридична відповідальність [5].

Узагальнюючи, можна стверджувати, що законні вимоги посадових осіб податкових органів є важливою складовою їх адміністративно-правового статусу, що забезпечує ефективне виконання функцій податкових органів. Адміністративна відповідальність за невиконання таких вимог є правовою гарантією захисту інтересів держави та забезпечення належного виконання податкового законодавства. Водночас, важливо забезпечити баланс між правами платників податків та повноваженнями податкових органів, що вимагає чіткого дотримання законності та пропорційності в діяльності посадових осіб податкових органів.

#### Список використаних джерел

1. Демський Е. Ф. Адміністративне процесуальне право України : навч. посібник. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 496 с.
2. Деякі питання реалізації концептуальних напрямів реформування системи органів, що реалізують державну податкову та митну політику : розпорядження Кабінету Міністрів України від 05 липня 2019 року № 542-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/542-2019-%D1%80#Text>.
3. Дяченко О. Адміністративна відповідальність державних службовців та деяких інших категорій осіб. *Вісник Академії правових наук України*. 2000. № 3 (22). С. 66–72.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
5. Молчанова А. В. Законні вимоги посадових осіб податкових органів як форма реалізації їх адміністративно-правового статусу. *Право та державне управління*. 2020. № 3. С. 245–253.
6. Податковий кодекс України: Закон України від 02 грудня 2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>.
7. Проект Закону про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи від 14.11.2019 № 2318-1. URL: [http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4\\_2?pf3516=2318-1&skl=10](http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=2318-1&skl=10).
8. Рішення Верховного Суду України (справа № 640/26726/19).
9. Рішення Верховного Суду України від 20 квітня 2021 р. (справа № 826/3853/19).

Надійшла до редакції 20.02.2025

#### References

1. Demskyi, E. F. (2008) *Administratyvne protsesualne pravo Ukrainy* [Administrative procedural law of Ukraine] : navch. posibnyk. Kyiv : Yurinkom Inter. 496 p. [in Ukr.].
2. Deiaci pytannia realizatsii kontseptualnykh napriamiv reformuvannia systemy orhaniv, shcho realizuiut derzhavnu podatkovu ta mytnu polityku [Some issues of implementing conceptual directions of reforming the system of bodies implementing state tax and customs policy] : rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 05 lypnia 2019 roku № 542-r. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/542-2019-%D1%80#Text>. [in Ukr.].
3. Diachenko, O. (2000) *Administratyvna vidpovidalnist derzhavnykh sluzhbovtiv ta deiacykh inshykh katehorii osib* [Administrative responsibility of civil servants and some other categories of persons]. *Visnyk Akademii pravovykh nauk Ukrainy*. № 3 (22), pp. 66–72. [in Ukr.].
4. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia [Code of Ukraine on Administrative Offenses] : Zakon Ukrainy vid 07.12.1984. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>. [in Ukr.].
5. Molchanova, A. V. (2020) *Zakonni vymohy posadovykh osib podatkovykh orhaniv yak forma realizatsii yikh administratyvno-pravovoho statusu* [Legal requirements of tax officials as a form of implementing their administrative and legal status]. *Pravo ta derzhavne upravlinnia*. № 3, pp. 245–253. [in Ukr.].

6. Podatkovyi kodeks Ukrainy [Tax Code of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 02 hrudnia 2010 r. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>. [in Ukr.].

7. Proekt Zakonu pro vnesennia zmin do Mytnoho kodeksu Ukrainy ta deiakykh inshykh zakoniv Ukrainy u zviazku z provedenniam administratyvnoi reformy [Draft Law on Amendments to the Customs Code of Ukraine and Certain Other Laws of Ukraine in Connection with the Administrative Reform] vid 14.11.2019 № 2318-1. Retrieved from [http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4\\_2?pf3516=2318-1&skl=10](http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=2318-1&skl=10). [in Ukr.].

8. Rishennia Verkhovnoho Sudu Ukrainy [Decision of the Supreme Court of Ukraine] (sprava № 640/26726/19). [in Ukr.].

9. Rishennia Verkhovnoho Sudu Ukrainy [Decision of the Supreme Court of Ukraine] vid 20 kvitnia 2021 r. (sprava № 826/3853/19). [in Ukr.].

#### **ABSTRACT**

##### **Oleh Lapin. Legal requirement as a form of implementation of their administrative and legal status of officials of tax authorities**

The article examines the legal nature of legal demands put forward by tax authorities as an important tool of administrative influence. The essence and meaning of legal requirements in the context of ensuring the implementation of tax legislation and the legality of the actions of tax authorities are analyzed. Special attention is paid to the legal consequences of non-compliance with these requirements, including the responsibility of business entities.

It was established that the legal requirement is mandatory for the realization of the rights and duties of officials of tax authorities, and its correct application ensures the effectiveness of tax administration, ensuring law and order in the tax sphere, as well as the protection of rights and interests as a state,

This issue is especially relevant in the context of reforming the tax system, improving tax administration mechanisms and strengthening control over their payment. The question of legality and legality of the demands of officials of tax authorities becomes a place in the context of combating corruption, abuse

The study of this topic contributes to a better understanding of the legal status of tax authorities, as well as to increase the efficiency of their activities by ensuring legality in the administrative activities of officials of tax authorities.

It is noted that the legal requirements of tax officials also apply to interaction with taxpayers, legal entities and individuals. Such interaction is often associated with a conflict of interests, since tax authorities are obliged to monitor compliance with tax legislation and ensure full and timely assessment of taxes to the budget, while taxpayers seek to minimize their tax liabilities.

This has the meaning of legitimate use of legal requirements as a tool of administrative influence. Non-observance by tax authorities of the principles of legality and reasonableness in the demands made may lead to the violation of such rights of taxpayers, the emergence of administrative disputes and even court proceedings. Therefore, ensuring proper legal regulation and practical application of legal requirements is a key aspect in tax activity

In addition, the topicality of the topic is important in connection with the processes of European integration and ensuring that national legislation is brought into line with the standards of the European Union. This involves the improvement of the administrative and legal mechanism for the implementation of the powers of officials, which also includes the issue of legal requirements. The correct use of this mechanism is one of the important elements of effective public administration and the development of the tax system, capable of stimulating economic development and ensuring the fulfillment of social functions of the village.

Thus, the question of a legal requirement as a form of realization of the administrative-legal status of officials of tax authorities has not only theoretical, but also practical significance, since the stability of the tax system and the economy as a whole depends on the effectiveness and legality of such actions

**Key words:** *legal requirement, legal status, administrative-legal status, official, guarantees, rights, tax information, tax authorities, official, inspections, taxpayers, corruption risk, non-fulfillment of legal requirements, administrative responsibility.*